

KLASA:
URBROJ:
Zagreb,

HRVATSKI SABOR
Predsjedniku Josipu Leki

Predmet: Zastupničko pitanje zastupnice Nadice Jelaš
u vezi Uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentima
složenosti poslova u javnim službama,
– odgovor, daje se

Poštovani,

Zastupnica u Hrvatskom saboru, gospođa Nadica Jelaš, postavila je, sukladno članku 185. Poslovnika Hrvatskog sabora, sljedeće zastupničko pitanje:

- „1. Postoji li mogućnost da se u Uredbu o koeficijentima zaposlenika u javnim službama unesu izmjene koje će uvažiti kategoriju zdravstvenih suradnika (psiholozi, defektolozi, logopedi i socijalni radnici)? Ako ne, iz kojih razloga?
2. Postoji li mogućnost da se u koeficijentima izražena diskriminacija zdravstvenih suradnika s VSS (koji su, previdom složenosti posla u dijagnostici i liječenju pacijenata u uvjetima rada jednaki onim u kojima rade zdravstveni djelatnici – svrstani u nezdravstvene djelatnike) ispravi na način da se zdravstveni suradnici izjednače s početnim koeficijentom zdravstvenih djelatnika sa VSS?
3. Postoji li mogućnost i koji su predviđeni formalni načini da se specijalizacija iz kliničke psihologije tretira kao viša razina stručne edukacije psihologa (poslijediplomski studij) koja podrazumijeva višu razinu znanja i kompetencija, te da se, u skladu s tim, za tu specijalizaciju predvidi i primjereno vrednovanje većim koeficijentom složenosti poslova (adekvatno poslijediplomskim stručnim usavršavanjima zdravstvenih djelatnika)?
4. Postoji li mogućnost da se unesu izmjene u Uredbu o nazivima radnih mjesta i složenosti poslova u zdravstvenim ustanovama i poveća postojeći dodatak od 10% na viši, primjereniji, koji bi uvažavao složenost poslova (dijagnostika, tretmani i rehabilitacija), te uvjete rada psihologa u zdravstvenim ustanovama (psihijatrijski, neurološki, onkološki pacijenti, izloženost riziku od fizičkog napada pacijenata, izloženost zračenju, zarazama i sl.)?
5. Postoji li mogućnost da se razina stručnosti kliničkog psihologa, čiji je status reguliran aktima Hrvatske psihološke komore (a podrazumijeva završenu specijalizaciju iz kliničke psihologije)

adekvatno vrednuje kao i oblici poslijediplomskog stručnog usavršavanja zdravstvenih djelatnika?

6. Da li je realno očekivati da će se status psihologa u zdravstvenom sustavu uskladiti sa definicijom SZO i praksom zemalja EU u kojoj su psiholozi uvršteni u kategoriju „ostalih zdravstvenih djelatnika“ i „stručnjaka iz područja mentalnog zdravlja“?

7. Postoji li mogućnost da se jasno odredi strategija zapošljavanja psihologa u zdravstvu, obzirom na sve veći broj pacijenata koji traže usluge psihologa u području primarne, sekundarne i tercijarne zdravstvene zaštite i potrebu razvoja kliničke psihologije kao primijenjene grane psihologije koja je visoko cijenjena u zemljama EU i u svijetu?“

Na navedeno zastupničko pitanje daje se slijedeći odgovor :

1. U članku 2. Uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama („Narodne novine“, broj 25/2013), utvrđeni su posebni nazivi radnih mjesta i koeficijenti složenosti poslova u zdravstvenim ustanovama. Uredbom nije utvrđeno razlikovanje radnih mjesta u zdravstvenim ustanovama na zdravstvene i nezdravstvene djelatnike, već razlikovanje zdravstvenih radnika i zdravstvenih suradnika. Zdravstveni suradnici ne obavljaju poslove zdravstvene zaštite niti su poslovi koje obavljaju jednake složenosti kao poslovi zdravstvenih radnika te stoga postoji razlika u koeficijentima složenosti poslova navedenih radnih mjesta.

2. Člankom 129. Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Narodne novine“ broj 150/2008, 71/2010, 139/2010, 22/2011, 84/2011, 12/2012, 35/2012, 70/2012 i 144/2012), propisano je da su zdravstveni suradnici osobe koje nisu završile obrazovanje zdravstvenog usmjerenja, a rade u zdravstvenim ustanovama i sudjeluju u dijelu zdravstvene zaštite (dijagnostički i terapijski postupci), a sadržaj i način njihovog stručnog usavršavanja uz prethodno pribavljeno mišljenje nadležnih komora pravilnikom utvrđuje ministar.

Slijedom navedenog, zdravstveni suradnici sudjeluju u dijelu zdravstvene zaštite te su njihovi koeficijenti određeni ovisno o složenosti poslova koje obavljaju, a njihovi poslovi nisu iste složenosti kao poslovi zdravstvenih radnika, sukladno Uredbi. Stoga smatramo da se ne radi o diskriminaciji već se o različitoj složenosti poslova zdravstvenih radnika i zdravstvenih suradnika.

3. U odnosu na mogućnost uvećanja plaće za završenu specijalizaciju iz kliničke psihologije adekvatno vrednovanju za završeni poslijediplomski studij, iznosimo da se poslijediplomski studiji završavaju u skladu s odredbama Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju („Narodne novine“, broj 123/2003, 105/2004, 174/2004, 2/2007 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 46/2007, 45/2009 i 63/2011) i u pravilu traju tri godine. Završetkom poslijediplomskog studija stječe se akademski naziv sukladno Zakonu o akademskim i stručnim nazivima i akademskom stupnju („Narodne novine“, broj 107/2007 i 118/2012). Stoga smo mišljenja da nije opravdano izjednačavati specijalizaciju iz kliničke psihologije sa završenim poslijediplomskim studijem.

4. Dodaci na uvjete rada u zdravstvenoj djelatnosti regulirani su Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja („Narodne novine“ broj 126/2011), a mogućnost da se oni primijene na rad psihologa u zdravstvenim ustanovama može se razmotriti u pregovorima sa sindikatima kod sklapanja kolektivnog ugovora ili njegovog dodatka.

5. U vezi navedenog pitanja dajemo odgovor kao na pitanje pod rednim brojem 3. te ponovo napominjemo da klinički psiholog nije zdravstveni radnik prema članku 129. Zakona o zdravstvenoj zaštiti.

6. U odnosu na status psihologa u zdravstvenom sustavu, iznosimo da je svaka država članica Europske unije samostalna u odnosu na preporuke Svjetske zdravstvene organizacije.

7. Strateški plan razvoja ljudskih resursa u zdravstvu je u izradi, a očekuje se njegovo donošenje u rujnu 2013. godine.

S poštovanjem,

PREDSJEDNIK VLADE

Zoran Milanović